

Gedichten

Catalogus

Thomas van Hout

palm|slag

Ontwerp omslag: vandijk ontwerpt, Eindhoven

Ontwerp binnenwerk: Palmslag

Auteursfoto: Fenna Ziné van de Lest

Illustratie omslag: Emily Claas

Met dank aan: Gino van den Nleuwenhof

© 2021 Uitgeverij Palmslag | Thomas van Hout

www.palmslag.nl

info@palmslag.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit dit boek mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, internet, fotokopie, microfilm of op welke andere (digitale) wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this book may be reproduced in any form by print, internet, photoprint, microfilm or any other (digital) means without written permission from the publisher.

ISBN 9789493059832

NUR 306

EGO

Gedachten van een barman I

Zit ik weer te nagelbijten
Zonder erbij na te denken
Geen reden om mezelf te krenken
Of mezelf iets te verwijten

Geen stress, geen angst, geen groot verdriet
Geen raar gebrek, geen tegenslagen
Doe niet aan klagen, levensvragen
Verloren dromen heb ik niet

Niet te verlegen, niet te verwend
Niet krap bij kas, niet onverdiend
Geen last van herfst, geen last van lente

Geen last van regen, sneeuw of hagel
Heb nergens last van, en misschien
Bijt ik daarom op mijn nagels

Chimaera

Ik had graag vroeger
Een cicadenimf willen zijn
De eerste zeventien jaar
Begraven ondergronds

Om dan, blind voor de buitenwereld
Me een weg naar boven banend
Me op de tast te oriënteren
Zoals een sterneusmol dat doet

Was ik een chimaera
Dan vloog ik zo van heen
En zagen mensen mij
Een dierenfenomeen

Dan dook ik onderwater
Waar 'k zonder longen zwom
En zagen mensen mij
Dan dook ik ondergrond

Ik begin te blozen
In het middelpunt van de belangstelling
Kon ik me maar camoufleren
Als een thaumoctopus mimicus

Of was ik een australopithecus
Dan hoefde ik niet na te denken
En ging niemand met mij
Het gesprek aan

Was ik een chimaera
Dan vloog ik zo van heen
En zagen mensen mij
Een dierenfenomeen

Dan dook ik onderwater
Waar 'k zonder longen zwom
En zagen mensen mij
Dan dook ik ondergrond

Kon ik maar zo vliegen
Als een der Corvidae
Dan vluchtte ik weldra
Uit ongemakkelijkheid

't Liefst was ik toch
Een Tyrannosaurus Rex
Met zo'n angstaanjagendheid
Eindigt elk gesprek

Ego Aeternum

Wie beweert dat eenzaamheid
Tot een leger leven leidt?

Overdenk je daden
Welke paden je bewandelt
Of je handelt naar eer en geweten
En vergeet niet te genieten van jezelf

De filosoof die
Zich zijn eigen
Gesprekspartner waant

De eik in open veld
Met grondwater
Alleen voor hem

De stroom van een beek
Die bergafwaarts
Zijn eigen paden baant

De buschauffeur
In lege bus
Zijn stopknop is zijn rem

Wie beweert dat eenzaamheid
Tot een leger leven leidt?
Eenzaamheid kent geen tijd
De eeuwigheid ben ik

Spanningsboog

Mijn fiets rinkelt
Aan alle kanten
Rinkelt het

Mijn gedicht wisselt
Van gedachten
Hoe verzin ik het?

Sorry voor zaterdag

Sorry voor zaterdag
We zaten elkaar weer op de lip
Maar laten we elkaar wat meer gunnen
We kunnen zo niet verder
Of ja, ik dan

Kunnen we niet afspreken
Een stapje terug te doen
Als er nog zoiets gebeurt?
En laten we juist wat meer
Elkaar stimuleren

Vanuit een hoop op beter contact:
Sorry voor zaterdag

AMOR

Ongetiteld

Dag jongedame
Vertel me je naam
En weet
Dat ik het nooit meer vergeet
Zolang als ik leef
En jij nog zo heet

Contactloos

Je had me meteen door
Misschien wist je dat ik loog, omdat
Ik bloosde, alles wat er nodig was
Was één seconde oogcontact

Ik keek weg, ik moet wel zeggen
Ik had dit ook niet zo verwacht
Blindstarend op wat ik in mijn ooghoek zag
Zocht jij daar naar het oogcontact

Keek ik terug, keek jij weer weg
Daar was het stukje ongemak
Je zag dat ik de hoop opgaf
En vond onbewust je oogcontact

Het duurde even, maar
Met sprekende ogen besloot ik dat
Ik je de waarheid verschuldigd was
En vertelde je die in één oogopslag

Ik ben geen held, geen grote man
Ik vertelde je dat ik geen dromen had
Geen hoop, geen bos door bomen zag
En iets te vaak de dood herdacht

Dat ik meer van winter was
Dat ik het niet zo op zomer had
Dat ik meer hield van donkerrood of zwart
Ik legde me bloot in het oogcontact

Toen je opstond, wilde ik
Dat ik een der Griekse goden was
Of had ik maar wat toverkracht
Maar ja, dat is dus overmacht

Je kwam op me af
Net toen mijn gezicht nóg roder was
En op de grond, onder een stoel
Aan de overkant
Daar vond jij je oogcontact